

Sworn Statement of Albert J. Amateau on the allegations that Armenians suffered "genocide" by the government of the Ottoman Empire

On this eleventh day of October in the year of 1989, there appeared before me, a notary public duly commissioned by the State of California, [Albert J. Amateau](#), known to me. In my presence the said Albert J. Amateau duly took the required oath and affixed his signature to this instrument as well as to every page of the attached Statement of Facts (nine pages), declaring it to be an integral part of his sworn statement.

*Wendy O'Steen, Notary Public - California, Principal
Office in Sonoma County,
My Commission Expires December 1, 1992, Signed
and Sealed*

[1](#) - [2](#) - [3](#) - [4](#) - [5](#) - [6](#) - [7](#) - [8](#) - [9](#) - [10](#)

Albert J. Amateau, residing at #413 Oak Vista Drive, in the village of Oakmont, City of Santa Rosa, County of Sonoma in the State of California, being duly sworn, deposes that he has prepared and hereby submits the attached statement containing (a) facts, (b) extracts from published and/or uttered communications which disprove the allegations of Armenians that their ethnic brethren suffered genocide by the government of the Ottoman Empire in 1915-1923.

These facts are submitted to oppose approval of resolution S.J.212, introduced by the Honorable Robert Dole, Senator and Republican leader of the United States Senate, at the first session of the 101st Congress of the United States. The said resolution seeks to designate April 24, 1990, as the "National Day of Remembrance" of the 75th anniversary of the alleged Armenian genocide of 1915-1923 perpetrated by the government of the Ottoman Empire.

I was born in Milas, Turkey, on April 20, 1889. In 1905 I was a student at the American Internatioal College in Izmir (Smyrna), Turkey. At the time, The Reverend John McGlaglan was President and I attended classes in English conducted by Professors Lawrence and Evan-Jones. These details to make it possible to ascertain the truth of my statements.

There, I became acquainted and friendly with many Turkish born Armenian students, most of whom were my seniors. Because my Grandfather, whose name I bear, had been the French Consul in Izmir, I was mistakenly considered a Christian and a Frenchman. The Armenian students felt that they could freely discuss their membership in Armenian secret societies, i.e., Huntchak and Tashnak Zutiun, and their active participation in secret military exercises to prepare themselves for military duty in their planned subversive war against the Ottoman Empire and nation. In alliance and collaboration with Tsarist Russia.

In 1906 a number of wealthy Armenians in Izmir were assassinated. Mr. Hayik Balgosian and his friend, Mr. Artin Balokian, had been shot by two men in front of the Balgosian mansion in Karatash, an affluent section of Izmir. Days later, the large establishment in the center of the Izmir Bazaar, the SIVRI-SSARIAN, wholesale dry goods warehouse and store, was bombed. Mr. Agop Sivri-Ssarian and a number of his Armenian employees were killed. The perpetrators then sent secret messages, in Armenian printed lettering, threatening a number of Armenian merchants, doctors, lawyers and architects - unless they "contributed" the sums the leaders of the secret societies had assessed, the recipients would suffer the same fate as Balgosian and Sivri-Ssarian.

A majority of these addresses must have "contributed". A few, who evidently were satisfied with their economic, social and political status, did not approve of the plans for subversion and rebellion. They informed the Izmir Police of their suspicion of the identity of the leaders of the secret societies and that the Apostoloc Armenian church on ERMENI MAHALLESİ, the main Armenian quarters in Izmir, was possibly the repository of arms and ammunition for the planned rebellion.

I witnessed the police raid on that church; and the truck loads of arms and ammunition which were taken out. Also the arrest of five priests and a number of other Armenians who were in the church at the time of the raid, including a few of my fellow students of the American College. Evidently I had not taken the disclosures of my fellow students seriously enough. Also, I could not understand the Armenian logic for rebellion against a country that had given its ethnic minorities the right to observe and practise their religion, conduct schools for the instruction of their young in their ethnic language and favored many of them with positions of trust. I knew of many Armenians in important positions in the Ottoman Treasury, Foreign Affairs, and as functionaries as consuls,.

I knew of many affluent Armenian doctors, attorneys and even a couple of bankers and architects. It was well known that the Armenians were the merchant princes of the Empire and that the Sultan favored them, especially because, of all the ethnic communities, they were the only ones who spoke the difficult Turkish language as a second language to their own Armenian.

Armenian terrorists in the United States and their duped friends have made it a career to assassinate Turkish consular officials, supposedly in revenge for the alleged Armenian massacre in 1915. Their prelates, leaders, and even our own California governor, Mr. Deukmejian, have not seen fit to express their disapproval, and by their silence have tacitly approved of the assassinations. The leaders of the secret Armenian societies, Huntchak and Tashnak Zutiun, have continued their

nefarious activities by agitating for the introduction of their alleged genocide into the instruction program of the public schools of the State of California.

They have also been able, through their boast of one million Armenian votes, to influence State representatives in passing laws to place their Armenian program for a motion picture into operation.

Now they are trying to have the Congress of the United States pass a resolution to designate April 24, 1915, as the 75th anniversary of their alleged genocide of 1.5 million Armenians by the "Ottoman Turks in 1915". I am amazed that intelligent and politically astute gentlemen, such as Senator Robert Dole, the leader of the Republicans in the Senate, and others, his colleagues, have been importuned to sponsor that resolution without any proof of the veracity of the Armenian claims. There is no doubt in my mind that Senator Dole and his colleagues are honest and honorable men. They have been duped to believe the Armenian allegations as true.

To establish the truth to the satisfaction of the Senators, I am submitting extracts from statements - in fact, avowais - by Armenian leaders in their addresses and/or communications with their adherents. These extracts, and the entire statements, are unimpeachable, and the veracity of my quotes can be easily ascertained. I am also submitting statements of others, but especially of Professor John Dewey, of Columbia University, who investigated the Armenian claims of genocide.

a) EXTRACTS from the November 1914 issue of the OFFICIAL ARMENIAN GAZETTE HUNTCHAK, published in Paris, France, by the Armenian Revolutionary Committee of the ARMENIAN NATION. This was a CALL TO ARMS! "...The entire ARMENIAN NATION will join forces - moral and material, and waving the sword of REVOLUTION, will enter this World conflict... as comrades in arms of the Triple Entente, and particularly RUSSIA. They will cooperate with the ALLIES, making full use of all political and revolutionary means for the final victory of Armenia, Cilicia, Caucasus, Azerbaijan...heroes who will sacrifice their lives for the great cause of Armenia...Armenians proud to shed their blood for the cause of Armenia..." -Please note the date. It was even before the declaration of war.

b) EXTRACTS from a letter dated JANUARY 27, 1918, and published in the LONDON TIMES on JANUARY 30, 1918, signed by BOGHOS NUBAR, the recognized leader of the Armenian Revolutionary Federation, TASHNAK ZUTIUN. This was a complaint that the Allies had refused to invite the ARMENIAN REVOLUTIONARY COMMITTEE HUNTCHAK to the PEACE CONFERENCE at which the treaty between Turkey and the Allies was signed in Lauzanne, Switzerland.

"...The unspeakable sufferings and the dreadful losses that have befallen the Armenian Nation by reason of their faithfulness to the Allies.... The fact well known only to a few that ever since the beginning of the war, Armenians fought by the side of the Allies on all fronts... Armenians have been belligerents 'de facto' since their indignant refusal to side with the Turks... our volunteers fought in Syria and Palestine (at the time part of the Ottoman Empire) in the decisive victory of General Allenby.... After the breakdown of Russia, the Armenian legions were the only forces to resist the advances of the Turks whom they held in check until the armistice was signed. Thus they helped the British forces in Mesopotamia (at the time also part of the

Ottoman Empire) by hindering the German/Turkish forces from sending troops elsewhere."

---Please note the reference to refusal to side with the Turks, the nation where they were born and of which they were a part. There is no claim of genocide.

c) EXTRACTS from the MANIFESTO, delivered by His Excellency, HOVHANES KATCHAZOUNI, PRIME MINISTER of the ARMENIAN REPUBLIC (established after the First World War) at the CONVENTION of the ARMENIAN REVOLUTIONARY FEDERATION, in Bucharest, Romania, JULY 1923. This was in the nature of a report. "...In the fall of 1914, when Turkey had not yet entered the war but was already making preparations, Armenian revolutionary bands began to form with great enthusiasm..."

The ARMENIAN REVOLUTIONARY FEDERATION had active participation in the formation of these bands and the military action against TURKEY... In the fall of 1914 Armenian volunteer bands fought against TURKEY... This was an inevitable result of the psychology on which the Armenian Nation had been nourished during an entire generation... the winter of 1914 and the spring of 1915 were periods of great activity, greatest enthusiasm and hopes... We had no doubt that the war would end with complete victory for the Allies and Turkey would be defeated and dismembered, and its Armenian population would at least be liberated... We had embraced Russia wholeheartedly without any compun(...)... we believed that the Tsarist government would grant us self government in the Caucasus and in the Armenian vilayets (Turkish provinces where many Armenians resided), liberated from Turkey, as a reward for our loyalty, our efforts and our assistance. Unfortunately Russia did not keep its word..."

One and a half million Armenians are claimed to have been massacred. The avowals of their leaders prior to and after the First World War prove that there had been no massacre - their leaders would have referred to it or claimed it as their calamity, or at least as their contribution to the Allied cause. The allegations of massacre and/or genocide are a later invention to compel the new Turkish Republic to cede to them the five vilayets where they had installed the Armenian Republic, which they later had to give up to the Turkish Republic after a brief war. The Armenians have ever since been trying to obtain either the territory to add to the Russian Armenian Republic, or a large sum of money as the price for stopping the terrorism.

The Armenian people must blame their own leaders and their secret revolutionary societies for the subversive actions which led to their participation in the war with the Allies. They can blame Russia for renegeing on its promise, and the Allies for not giving them due credit for their help, but they certainly have no reason to blame the Turkish Republic and/or even the now defunct Ottoman Empire, as their own leaders confessed. Let us now see what Professor John Dewey, of Columbia University, has to say - a broad minded Christian gentleman who went to the Middle East in 1928 to investigate the Armenian claims of genocide. This is extracted from his report published in THE NEW REPUBLIC, vol. 40, November 12, 1928:

"Few Americans who mourn, and justly, the miseries of the Armenians, are aware that till the rise of the nationalistic ambitions, beginning with the 70s, the Armenians

were the favored portion of the population of Turkey; or that in the Great War, they treacherously turned Turkish cities over to the Russian invaders; that they have boasted of having raised a hundred and fifty thousand (150,000) men to fight a civil war, that they burned at least one hundred (100) Turkish villages and exterminated their populations. I do not mention these things by way of appraising or extenuating blame, because the story of provocations and reprisals is as futile as it is endless. Finally, one recalls that the Jews took their abode in "fanatic" Turkey when they were expelled from Europe, especially Spain, by "Saintly" Christians, and they have lived in Turkey for some centuries, at least in as much tranquility and liberty as their fellow Muslim Turks, all being exposed alike to the rapacity of their common rulers. To one brought up, as most Armenians have been, in the Gladstonian and foreign missionary traditions, the condition of the Jews of Turkey is almost a mathematical demonstration that religious differences had no influence in the tragedy of Turkey, only as they were combined with the aspirations for political separation, which every nation in the world would have treated as treasonable..."

Professor Dewey had evidently not been told of the rejection by the Jewish Communities of Turkey of the appeals by the European Zionists for political and financial assistance. Insofar as the Jews of Turkey were concerned, the Zionist proposals were "subversive", unless and until the Ottoman government agreed to them. At no time did the Jews of Turkey nurse aspirations for political separation from their Ottoman saviors, who had received them when no other country allowed their either entry or residence. In 1922 in Izmir, Kemal Ataturk, when he captured 100,000 Greek soldiers who had been allowed by the Allied governments to invade and occupy Turkey in Asia, said: "OF ALL THE ETHNIC MILLETS (Communities) THE JEWS ELECTED TO REMAIN LOYAL TO THEIR MOTHERLAND." Now for a brief view of Armenian atrocities against Muslim and Jews - EXTRACTS from a letter dated December 11, 1983, published in the SAN FRANCISCO CHRONICLE, as an answer to a letter that had been published in the same journal under the signature of one B. AMARIAN, claiming 1.5 million victims of genocide by the Ottoman Turks:

"..We have first hand information and evidence of Armenian atrocities against our people (Jews) which preceded the so-called massacre of Armenians which you allege in 1915. Members of our family witnessed the murder of 148 members of our family near Erzurum, Turkey, by Armenian neighbors, bent on destroying anything and anybody remotely Jewish and/or Muslim. Armenians should look to their own history and see the havoc they and their ancestors perpetrated upon their neighbors... Armenians were in league with HITLER in the last war, on his promise to grant them self government if, in return, the Armenians would help exterminate Jews... Armenians were also hearty proponents of the anti-semitic acts in league with the Russian Communists. Mr Amarian! Prove that, as you say, a large scale massacre of Armenians occurred. I don't need your bias." Signed ELIHU BEN LEVI, Vacaville, California. Attached as the last page of this statement is proof of Armenian collaboration with Hitler.

My friend, Franz Werfel, of Vienna, Austria, a writer, wrote a book entitled THE 40 DAYS AT MUSSA DAGH, a history of the massacre of Armenians by the Ottoman Turks. The story was told him by his friend, the Armenian Bishop of Vienna and Werfel never doubted the Bishop's account. He did not investigate what he wrote. Years later, when the true facts about Mussa DagH were established by the research

of neutral investigators - which was never denied by the Armenians - Werfel discovered that he had been duped by his friend, the Bishop, with a concocted story. Werfel confessed to me his shame and remorse for hav

THE TRUTH

Fifty thousand Armenians, residents of villages in and around Erzurum in Turkey surreptitiously ascended a mountain called Mussa Dagh (dagh is Turkish for mountain) with arms, ammunition, victuals and water, sufficient to withstand a siege of many days. Before ascending that mountain, they had captured hundreds of Muslim Turks and Jews, their fellow citizens and neighbors, with whom they were supposedly on good terms. They murdered them all in cold blood, for no other reason than they were Muslims and Jews. Thereafter, every night armed Armenian bands came down from that mountain and attacked the rear of the Ottoman and German armies fighting the Russian invaders. This was at the very beginning of the First World War, and part of the secret plans made by the Russians and assigned to the Armenian Revolutionary Federation. ing written that story, in which he had blamed the Ottomans as the aggressors and terrorists.

The Turks were mystified. The Armenian attackers would disappear. Try as they did, at first the Ottomans were unable to trace the disappearing Armenians, but finally they discovered that Mussa Dagh was the hiding place. The Ottomans found the mountain fortress unassailable. They laid siege and waited 40 days before the Armenian rear guard conceded defeat and laid down their arms. But the Ottoman forces found the mountain empty. The large army had disappeared down the other side of the mountain where they had found an exit to the Mediterranean. French and British men-of-war had been signalled and they picked up the main army, transporting the soldiers to Alexandria, Egypt, then under the control of the British. Less than 500, the rear guard who gave themselves up, were zaptured by the Ottomans.

Yet, in telling the story to Werfel to write, the Bishop had claimed 50,000 victims captured and put to death - an invented story, just as is the story of 1.5 million massacred in 1915. If 1.5 million Armenian lost their lives during that war, they died as soldiers, fighting a war of their own choosing against the Ottoman Empire which had treated them decently and benignly. They were the duped victims of the Russians, of the Allies, and of their own Armenian leaders. A few thousand Armenians may have lost their lives during their relocation, caused by their own subversion.

In making this expose of the truth and disclosing my home address, I know that I risk Armenian harrassment. I have already been subjected to telephone and written threats! However, the truth must be told. As one born in the Ottoman Empire, from which I emigrated in 1910 and have never returned to live, I must declare:

- 1) I am not and never have been employed or paid by any government in Turkey.
- 2) I am not now and never have been financially interested in any business in Turkey.

3) My parents died before the Second World War. My sister and brother-in-law, residents of the Island of Rhodes, were captured and murdered by Hitler's Nazis. I have no relatives or friends in Turkey. It should be evident that I have no motive in taking the risk, other than my conscientious duty to tell the truth out of my love for my native land. I beg the Honorable Senators and other government officials to demand from the Armenians proof of their claims and explanation of the statement of avowals made by their own leaders. Under the circumstances and in view of the above proof, I cannot conceive that the Senators can in good conscience pass that resolution.

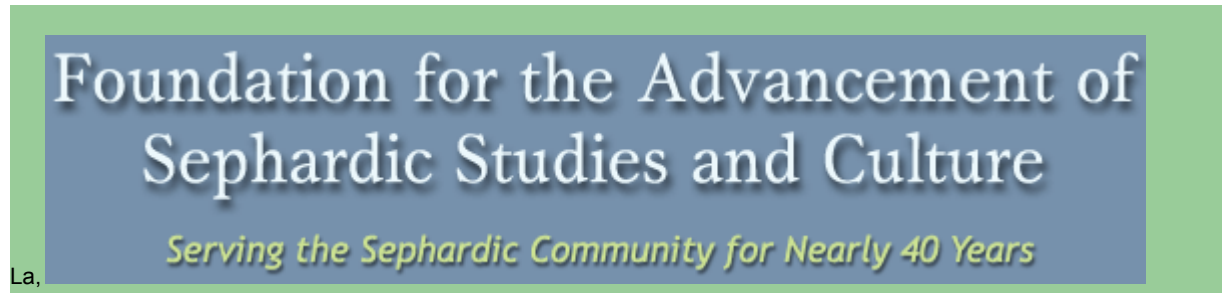
It is not enough to say that they do not mean to hurt the Turks or Turkish/American relations. By entertaining that resolution without proof, they are actually going against the interests of Turkey and the safety of the United States and of NATO.

[Albert J. Amateau](#)

REFERENCES:

<http://www.sephardicstudies.org/aa3.html>

<http://www.tallarmeniantale.com/amateau.htm>

Osmanlı İmparatorluğu Hükümeti tarafından Ermenilerin Soykırımı Uğradığı İddiaları üzerine Albert J. Amateau'nun Yeminli Açıklaması

1989 yılının Ekim ayının bu on birinci gününde, Kaliforniya Eyaleti tarafından resmen vazifelendirilmiş olan ben Noter WendyO'steen'in huzuruna Albert J. Amateau olarak bilinen kişi geldi. Benim önümde, Albert J. Amateau diye söylenen kişi, yemin gereğini usulüne uygun yerine getirdi ve ekli Gerçekler Beyannamesi'nin her sayfasına (dokuz sayfa), onun yeminli ifadesinin ayrılmaz bir parçası olduğunu beyan ederek, bu belgeye imzasını attı.

*WendyO'Steen, Noter -Kaliforniya, Ana Merkez
Büro, Sonoma İlçesi,
Görevim 01 Aralık 1992 tarihinde sona
erecektir. İmzalanmış ve Damgalanmıştır.*

Kaliforniya Eyaleti, Sonoma İlçesi, Santa Rosa Şehri, Oakmont köyü, Oak Vista yolu 413'de ikamet eden ve kendisine yemin ettirilmiş olan Sayın Albert J. Amateau; (a) Gerçekleri, (b) 1915-1923 yıllarında Osmanlı İmparatorluğu Hükümeti tarafından etnik kardeşlerinin soykırıma uğradıklarını iddia eden Ermeni iddialarını çürüten yayınlanmış ve / veya söylenmiş haberleşme özetlerini içeren ekli açıklamayı hazırlamış olduğunu ve buraya göndermiş olduğunu dair yeminli ifadesini vermiştir.

Bu gerçekler, Amerika Birleşik Devletleri'nin 101. Kongresi'nin ilk oturumunda, Amerika Birleşik Devletleri Senatosu'nun Cumhuriyetçi lideri Robert Dole tarafından sunulan S.J.212 kararının kabulüne karşı yollanmıştır. Söz konusu karar, 24 Nisan 1990'da Osmanlı İmparatorluğu Hükümetince işlenmiş 1915-1923 tarihli Ermeni soykırımı suçu ve iddialarının 75. yıldönümünün "Ulusal Anma Günü" olarak belirlenmesini amaçlamakta idi.

20 Nisan 1889'da Türkiye'de Muğla ili Milas ilçesinde doğdum. 1905'te İzmir'de (Smyrna) Amerikan Uluslararası Kolejinde öğrenciydim. O zamanlar, Reverend John McGlaglan Başkandı ve Profesörler Lawrence ve Evan-Jones'un İngilizce derslerine katıldım. Bu ayrıntılar açıklamalarımın doğruluğunu tespit etmeyi mümkün kılmaktadır.

Orada, çoğu benden yaşça büyük olan birçok Türkiye'de doğmuş Ermeni öğrencilerle tanıştım ve arkadaş oldum. Çünkü ismini taşıdığım Büyükbabam İzmir'de Fransız Konsolosu olmuş, yanlışlıkla bir Hıristiyan ve bir Fransız olarak düşünül müştüm. Ermeni öğrenciler, yani Hınçak ve Taşnak gibi Ermeni gizli örgütlerine üyeliklerini ve Osmanlı İmparatorluğu'na ve milletine karşı planladıkları yıkıcı savaşta kendilerini askerlik görevine hazırlamak için gizli askeri tatbikata aktif katılımlarını serbestçe tartışabileceklerini düşünmüşlerdir. Bunun da İttifak ve Çarlık Rusyası ile işbirliği içinde olmasını duyumsamışlardır.

1906'da İzmir'de bir dizi zengin Ermeni katledilmişlerdi. Bay Hayık Balgosian ve arkadaşı Bay Artin Balokian, İzmir'in zengin bir bölgesi olan Karataş'ta bulunan Balgosyalı konağının önünde iki kişi tarafından vuruldu. Günler sonra, İzmir Çarşısı'nın merkezindeki büyük tesis ve toptan kuru eşya deposu olan SIVRI-SSARIAN bombalandı. Bay Agop Sivri-Ssarian ve bir kısım Ermeni çalışanı öldürüldü. Failer, Ermenice daktilo edilmiş mektuplarla, Ermeni tüccarları, doktorlar, avukatlar ve mimarları tehdit eden gizli mesajlar gönderdiler. Bu gizli topluluk liderlerinin tümünün "katkıda buldukları" sürece, bu mektupların alıcılarının Balgosian ve Sivri-Ssarian ile aynı kaderi paylaşacakları mektuplarda ifade edilmiştir.

Bu adreslerin çoğunun "katkıda bulunmuş" olması gerekiyordu. Ekonomik, sosyal ve politik statülerinden tatmin olan birkaç kişi, yıkım ve isyan planlarını onaylamadı. Bunlar İzmir polisini gizli topluluk liderlerinin kimliğine dair şüpheleri hakkında bilgilendirdiler ve İzmir'deki esas Ermeni yerleşim yeri olan ERMENİ MAHALLESİ'ndeki Apostoloc Ermeni kilisesinin muhtemelen planlanan isyan için silah ve mühimmat deposunu oluşturduğunu söylediler.

O kiliseye yapılan polis baskınlarına ve birçok kamyon dolusu yüklenen silah ve mühimmatın çıkarıldığına şahit oldum. Ayrıca, Amerikan Koleji'nden birkaç

arkadaşım da dahil olmak üzere, baskın sırasında kilisede bulunan beş papaz ve diğer birçok Ermeni'nin tutuklanmasına da şahit oldum. Belli ki, öğrencilerimin açıklamalarını yeterince ciddiye almadım. Keza, etnik azınlıklara dinlerini gözlemleme ve uygulama hakkı veren, gençliklerini kendi dillerinde öğretmek için okullar kuran ve çok güven duyulan bir ülkeye karşı isyan için Ermeni mantığını anlayamadım. Osmanlı İmparatorluğu Hazinesi, Dışişleri ve Konsolosluk görevlisi olarak önemli pozisyonlarda birçok Ermeni biliyordum.

Çok sayıda zengin Ermeni doktoru, avukat ve hatta birkaç bankacı ve mimar bile biliyordum. Ermenilerin, İmparatorluğun ticaret prensleri olduğu ve özellikle de tüm etnik toplulukları içinde zor bir dil olan Türkçeyi ikinci bir dil olarak konuşabiliyor oldukları için Sultan'ın Ermenileri himaye ettiği iyi bilinmektedir.

ABD'deki Ermeni teröristleri ve arkadaşları, 1915'teki iddia edilen Ermeni katliamı nedeniyle intikam almayı düşünerek için Türk konsolosluk görevlilerine suikast düzenlemeyi kendilerine meslek edinmişlerdir. Onların Piskoposları (üst düzey din adamları), toplum liderleri ve hatta Kaliforniya Valisi Sayın Deukmejian, bu suikastların onaylanmadığını ifade etmede gönülsüz olmuşlar ve sessiz kalışları ile suikastlar adeta zımnen onaylanmıştır. Hınçak ve Taşnak adlı gizli Ermeni topluluklarının liderleri, soykırım iddialarının Kaliforniya Eyaleti'nin devlet okullarının eğitim programlarına sokulması için kışkırtmak suretiyle alçakça faaliyetlerine devam etmişlerdir.

Onlar aynı zamanda, bir milyon Ermeni oyuna sahip olmanın övünçü ile, Ermenice bir programı sinema filmi olarak faaliyete geçirecek yasaların geçirilmesinde Eyalet temsilcilerini etkileyebilmişlerdir.

Şimdi, Birleşik Devletler Kongresi'nin, "1915'teki Osmanlı Türkleri" tarafından 1,5 milyon Ermeni soykırımı 75. yıldönümü olarak 24 Nisan 1990'da belirleyecek bir karar geçirmesini sağlamaya çalışıyorlar. Senatodaki Cumhuriyetçilerin lideri Senatör Robert Dole ve diğerleri, çalışma arkadaşları gibi zeki ve politik kişilerin, Ermeni iddialarının doğruluğunu kanıtlamaksızın bu kararı desteklemeleri yönünde ısrarla rahatsız edildiklerini görünce çok şaşırımdım. Senatör Dole ve meslektaşlarının dürüst ve onurlu erkekler olduklarına dair aklımda şüphe yoktur. Onlar Ermeni iddialarının doğru olduğuna inanmaları yolunda aldatılmışlardır.

Senatörlerin memnuniyetini oluşturmak için, Ermeni liderlerin kendi adreslerinde ve / veya taraftarlarıyla iletişimde yeralan ifadelerden alıntılarını- aslında itiraf ve ikrarlarını- gönderiyorum. Bu özetler ve tüm beyanlar üzerine, mahkemece tarafıma bir suç isnat etirilemeyeceği ve benim aktardığım sözlerimin gerçek olduğu kolayca tespit edilebilir. Ayrıca diğerlerinin ifadelerini, özellikle de Ermeni soykırım iddialarını araştıran Columbia Üniversitesi'nden Profesör John Dewey'in açıklamalarını da gönderiyorum.

a) Ermeni Ulusu Ermeni Devrim Komitesi tarafından Fransa'da Paris'te yayınlanan Resmi Ermeni Gazetesi Huntchak'ın Kasım 1914 tarihli sayısından alıntılar. Bu Silahlara Çağrı idi! "... Ermeni Ulusunun tamamı, ahlaki ve maddi güçlere katılacak ve DEVRİM'in kılıcını sallayacak, Üçlü İtilafın ve özellikle de RUSYA'nın yanında yoldaşları olarak katılacak. Büyük Ermenistan davası için hayatlarını kurban edecek kahramanlar Ermenistan'ın büyük zaferi için hayatlarını feda edecek olan

Ermenistan, Kilikya, Kafkasya, Azerbaycan'ın son zaferi için tüm politik ve devrimci araçlardan tam anlamıyla yararlanarak Müttefiklerle ortak hareket edecekler... Ermeniler, Ermenistan davası / ülküsü için kanlarını akıtma gururunu taşımaktadırlar... "-Lütfen tarihi not edin. Bu durum Savaş ilanından önce de hep böyle idi.

b) 27 Ocak 1918 tarihli bir mektuptan alıntılar yapılmış ve 30 Ocak 1918'de, Ermenistan Devrimci Federasyonu'nun (TASHNAK ZUTIUN) tanınmış lideri BOGHOS NUBAR tarafından imzalanan bu alıntılar LONDON TIMES'te yayınlanmıştır. Bu, Müttefiklerin ERMENİ DEVLET KOMİTESİ HUNTCHAK'ı, Türkiye ile Müttefikler arasındaki anlaşmanın İsviçre'nin Lauzanne kentinde imzalandığı Lozan BARIŞ KONFERANSINA davet etmeyi reddetmesi üzerineşikayeteden bir mektup idi. Mektubun içeriğinden bazı alıntılar aşağıdadır.

"... Müttefiklere inanmaları yüzünden Ermeni Milleti'nin uğradığı anlatılamaz acılar ve korkunç kayıplar ... Savaşın başlangıcından bu yana sadece birkaç kişi tarafından bilinen gerçek şudur ki, Ermenilerin Müttefikleri ile birlikte her cephede yan yana savaşmıştır ... Türklerin tarafında olmayı hiddetle reddettiklerinden ötürü Ermeniler ve Türkler De facto savaşan taraflar olmuşlardır. ... Ermeni gönüllüleri o zamanlar Osmanlı İmparatorluğunun toprakları olan Suriye ve Filistin'de General Allenby'nin kesin sonuçlu zaferinde savaşmışlardır.... Rusya'nın dağılmasından sonra, Ermeni lejyonları, ateşkes imzalanıncaya kadar kontrol altında tuttıkları Türklerin ilerleyişine direnen tek güçtü. Böylece, Alman / Türk kuvvetlerinin başka yerlere asker göndermesini engelliyerek o zamanlar Osmanlı İmparatorluğu'nun bir parçası olan Mezopotamya'daki İngiliz kuvvetlerine yardım ettiler."

---- Lütfen mektubun kaleme alınışında, Ermenilerin içinde doğdukları ve parçası oldukları Türk milletinin yanında yeralmayı reddeden referans ibareleri dikkate alınız. Bu satırlarda tek bir "Soykırım iddiası" bulunmamaktadır.

c) Temmuz 1923 tarihli ve Bükreş, Romanya'da kabul edilen Ermeni Devrimci Federasyonu Anlaşmasında, Birinci Dünya Savaşı'ndan sonra kurulan Ermeni Cumhuriyeti Başbakanı, Hovhanes KATCHAZOUNI Ekselansları tarafından dağıtılan Manifestosundan Alıntılar aşağıda yer almaktadır.

"... Türkiye'nin savaşa henüz henüz girmemiş olmasına rağmen hazırlıklar yaptığı 1914 sonbaharında, Ermeni devrimci grupları büyük bir coşkuyla oluşmaya başladı ...

Ermeni Devrimci Federasyonu, bu grupların oluşumuna ve TÜRKİYE'ye karşı askeri harekate aktif katılım gösterdi ... 1914 sonbaharında Ermeni gönüllü grupları, Türkiye'ye karşı savaştı ... Bu, Ermeni Ulusunun tüm nesiller boyunca beslendiği psikolojisinin kaçınılmaz bir sonucuydu. 1914 kışı ve 1915 baharı büyük faaliyetler, en büyük coşku ve umutların olduğu dönemdi ... Savaşın Müttefikler için tam zaferle sona ereceğine ve Türkiye'nin yenilgiye uğrayacağına ve parçalara ayrılacağına , ve Ermeni nüfusu en azından özgürleşecek olduğuna şüphe yoktu... Rusya'yı bütün kalbimizle kucaklamıştık (...) ... Çarlık Hükümetinin bize Kafkasya'da ve Türkiye'den özgürleştirilen birçok Ermenin yaşadığı Türk vilayetlerinde sadakatimiz, çabalarımız ve yardımlarımız için bir ödül olarak kendi kendini yönetme hakkını bahşedeceğine /vereceğine inandık. Maalesef Rusya sözünü tutmadı ... "

Bir buçuk milyon Ermeninin katledildiği iddia ediliyor. Birinci Dünya Savaşı öncesi ve sonrasında Ermeni liderlerinin itiraf ve ikrarları hiçbir katliamın olmadığını ispatlamaktadır. - Onların liderleri katliam olmadığına değindiler ya da felaketleri olarak ya da en azından Müttefikler'in davasına yaptıkları katkı olduğunu iddia ettiler. Katliam ve / veya soykırım iddiaları, yeni Türkiye Cumhuriyeti'ni, Ermenistan Cumhuriyeti'ni kurdukları beş vilayeti, daha sonra kısa bir savaştan sonra Türkiye Cumhuriyeti'ne bırakmak zorunda kaldıklarını ileri sürmek için sonradan yaratılmış bir buluştur. Ermeniler o zamandan beri ya Rus Ermenistan Cumhuriyeti'ne toprak eklemeyi ya da terörizmi durdurmanın bedeli olarak büyük bir parayı elde etmeye çalışmaktadırlar.

Ermeni halkı, kendi liderlerini ve gizli devrimci örgütlerini, Müttefiklerin yanında savaşa katılmalarına yol açan yıkıcı eylemler için suçlamalıdır. Rusya'yı kendi vaatlerini yerine getirmede sözünde durmamakla suçlayabilirler ve Müttefiklerini onlara yardımları için gerekli krediyi vermedikleri hususunda suçlayabilirler, ancak kendi liderlerinin itiraf ettiği gibi Türkiye Cumhuriyeti'ni ve / veya şu anda mülga/yıkılmış Osmanlı İmparatorluğunu suçlamak için hiçbir nedenleri yoktur. Şimdi, Columbia Üniversitesi'nden Profesör John Dewey'in, 1928'de Ermeni soykırım iddialarını araştırmak için Orta Doğu'ya giden geniş fikirli bir Hıristiyan beyefendinin ne söylemiş olduğunu görelim. Bu söylenenler THE NEW NEWPUBLIC, vol. 40, 12 Kasım 1928 Raporundan alınmıştır.

"Ermenilerin sefaletlerini yas tutan ve haklı olarak az sayıda Amerikalı, milliyetçi emellerin yükselişine kadar, 70'li yıllardan başlayarak, Ermenilerin Türkiye "nüfusun iltimas gören / tercih edilen kısmı olduğunu biliyorlar ya da Birinci Dünya Savaşında onların Türk şehirlerini Rus işgalcilere teslim etmiş oldukları, iç savaşta savaşacak yüz elli bin kişiyi (150.000) yetiştirdikleri, en az yüz (100) Türk köyünü yaktıkları ve nüfuslarını yok ettikleri için övünüyorlardı. Bu şeyleri suçu değerlendirme ya da hafifletme yoluyla bahsetmiyorum, çünkü kıskırtmaların ve misillemelerin öyküsü sonu gelmeyecek kadar faydasız.... Son olarak, Yahudilerin Avrupa'dan ve özellikle de İspanya'da, "aziz" Hıristiyanlar tarafından kovulduklarında "fanatik" Türkiye'ye alındıklarını hatırlatıyor. Yahudilerasrlar boyunca Türkiye'de yaşamışlar, en azından Müslüman Türkler kadar huzur ve hürriyet içinde yaşamışlardı. Sadece dünyadaki her milletin ihanet olarak muamele edeceği siyasi ayrılık emelleriyle ilişkili olmadıkça, Gladstonian ve yabancı misyoner gelenekleri kapsamında, çoğu Ermeniler gibi Türkiye Yahudilerinin koşulları, dini farklılıkların, Türkiye'nin trajedisinde hiçbir etkisinin olmadığı, hemen hemen bir matematiksel bir gösteridir."

Profesör Dewey'e, Avrupa Siyonistlerinin siyasi ve mali yardım için yaptığı temyiz başvurularının Türkiye'deki Yahudi Toplulukları tarafından reddedilmesinden hiç bahsedilmiyordu. Türkiye Yahudilerini ilgilendirdiği kadarıyla, Osmanlı hükümeti tarafından kabul edilene kadar, Siyonistlerin önerileri "yıkıcı" idi. Türkiye Yahudileri, hiçbir zaman ya başka bir ülkeye giriş ya da ikamet etmelerine izin verilmediğinde, Osmanlı kurtarıcılarında politik ayrılık duygularına kapılmamışlardır. 1922 yılında İzmir'de Mustafa Kemal Atatürk, müttefik hükümetlerin Türkiye'yi istila ve işgal etmesine izin verilen 100 bin Yunan askerini esir aldığında şöyle dedi: " OSMANLI İMPARATORLUĞU İÇİNDEKİ TÜM ETNİK MİLLETLER (Topluluklar) ARASINDA YAHUDİLER ANAVATANLARINA BAĞLI KALMIŞLARDIR. ."

Şimdi, Müslümanlara ve Yahudilere karşı Ermeni vahşetine kısa bir bakış için - 11 Aralık 1983 tarihli ve SAN FRANCISCO CHRONICLE'da bir B. AMARIAN imzasıyla Osmanlı Türkleri tarafından 1.5 milyon kurban soykırımı iddiasıyla aynı dergide yayınlanan bir mektuba cevap olarak yayınlanan ALINTILAR'a bakalım.

".. 1915'te iddia ettiğiniz sözde Ermenilerin katledilmesini emsal gösteren Ermenilerin halkımıza (Yahudilere) karşı Ermeni vahşetine ait ilk elden bilgi ve kanıtlarımız var. Ailemizin bireyleri, Erzurum-Türkiye yakınlarındaki ailemizin 148 üyesinin Ermeni komşularımız tarafından öldürülmesine tanık oldu. Ermeni katiller, Yahudi ve / veya Müslüman her şeyi ve herkesi uzaktan yok etmeye yönelmiştir. Ermeniler kendi tarihlerine bakmalı ve onların ve atalarının komşularına karşı işledikleri suçları görmelidirler ... Ermeniler son savaştaki (İnci Dünya Savaşındaki) HİTLER ile aynı ligde ve aynı anlayışta olmuştur.Hitler Ermenilerin Yahudileri yok etmelerine yardım etmeleri karşılığında, Ermenilere kendi kendilerini yönetme ve hükümet etme sözü vermiştir.... Ermeniler ayrıca Rus Komünistleriyle birlikte Yahudi düşmanlığı eylemlerin savunuculuğunu da temsil ediyorlardı. Bay Amarian! Ermenilerin büyük bir katliamın meydana geldiği söyleminizi ispatlayın. Sizin Yahudi tarafını tutmanıza ihtiyacımız yoktur. İmza ELIHU BEN LEVI, Vacaville, Kaliforniya. Bu ifadenin son sayfası, Hitler ile Ermeni işbirliğinin kanıtı olarak eklenmiştir.

Bir yazar olan Avusturya'dan Viyanalı arkadaşım Franz Werfel, Osmanlı Türkleri tarafından Ermenilerin katledildiği bir tarih olan MUSA DAĞINDA 40 GÜN adlı kitabını yazdı. Bu hikayearkadaşı Viyana Ermeni Piskoposu tarafından kendisine anlatılmış ve Werfel de, Piskopos'un beyanlarından asla şüphe etmemişti. Ne yazdığını araştırmadı. Yıllar sonra, Musa Dağı hakkındaki gerçekler tarafsız araştırmacıların incelemeleriyle ortaya saçıldığında Werfel arkadaşısı Bishop tarafından bir araya getirilmiş ve uydurulmuş bir hikayeye aldatılmış olduğunu keşfetti. -Bu husus Ermeniler tarafından hiçbir zaman inkar edilememiştir.- Werfel bana utancını itiraf etti ve pişmanlık içinde olduğunu açıkladı.

GERÇEK

Türkiye'de Erzurum ve çevresindeki köy sakinleri elli bin Ermeni, Musa Dağı adlı bir dağa, günlerce kuşatmaya dayanacak kadar silah, mühimmat, erzak ve suyla çıkmışlardır. Dağa çıkmadan önce, kendileri ile iyi geçindikleri düşünülen yüzlerce Müslüman Türk ve Yahudi'yi, kendi vatandaşlarını ve komşularını yakaladılar; Müslümanları ve Yahudileri bir sebep olmaksızın hepsini soğukkanlılıkla öldürdüler. Daha sonra, her gece silahlı Ermeni grupları bu dağdan aşağı indi ve Rus istilacılara karşı savaştan Osmanlı ve Alman ordularının geri hatlarına saldırdı. Bu, Birinci Dünya Savaşı'nın başlangıcında ve Ruslar tarafından yapılan ve Ermenistan Devrimci Federasyonu'na tevdi edilen gizli planların bir parçasıydı. Yazar, Osmanlıları saldırgan ve terörist olarak suçladığı bu hikayeyi yazdı.

Türkler esrarengiz insanlardı. Ermeni saldırganları yok olacaktı. Yaptıklarını deneyin, ilkönceleri Osmanlılar ortadan kaybolan Ermenileri izleyemediler, ama sonunda Musa Dağının saklanma yeri olduğunu keşfettiler. Osmanlılar dağ kalesini ele geçirilemez buldular. Osmanlılar Musa Dağını kuşattılar ve Ermeni artçı muhafızların yenilgiyi kabul etmesine ve kollarını yere koymasına kadar 40 gün beklediler. Fakat Osmanlı kuvvetleri dağı boş buldu. Büyük ordu, Akdeniz'e bir çıkışı olan dağın diğer tarafının aşağılarında ortadan kaybolmuştu. Fransız ve İngiliz muharip askerlerine haber

gönderilmiş ve Ermeni ana Ordusu askerleri İskenderiye -Mısır'a taşınmış, daha sonra da İngilizlerin kontrolü altına girmişlerdir. Kendilerine teslim olan 500 kişiye yakın artçı muhafızlar Osmanlılar tarafından yakalanmıştır.

Yine de, Werfel'in yazdığı bu hikâyenin anlatımında, Piskopos, 1915'te öldürülmüş 1.5 milyon kişinin jenerik hikayesi gibi, uydurulmuş bir hikayede 50.000 kurbanı ele geçirmiş ve öldürmüştü. Bu savaş sırasında 1,5 milyon Ermeni hayatını kaybettiyse, ölen Ermeniler bir asker olarak ölmüşlerdir. Ermeniler, kendilerine hep nazik ve iyi niyetli davranmış olan Osmanlı İmparatorluğuna karşı kendi seçtikleri bir savaşa girmişlerdir. Onlar, Rusların, Müttefiklerin ve kendi Ermeni liderlerinin aldatılmış kurbanlarıydı. Birkaç bin Ermeni kendi yerinden edilmeleri sonucunda hayatlarını yitirmiş olabilirler.

Bu hakikatin açığa çıkmasına önyak olarak ve kendi ev adresimi açıkça belirterek, Ermeni tacizi riski ile karşı karşıya kalacağımı biliyorum. Zaten telefon ve yazılı tehditlere maruz kalmaktayım! Ancak, gerçek anlatılmalıdır. Osmanlı İmparatorluğu topraklarında doğmuş ve 1910'da göç ettiğim ve asla yaşamak için dönmeyecek biri olarak şunu beyan etmeliyim:

1) Türkiye'de herhangi bir hükümet tarafından istihdam edilmedim ve tarafıma maaş veya ücret hiç ödenmedi.

2) Şu anda Türkiye'de hiçbir iş ile hiçbir zaman finansal olarak ilgilenmedim.

3) Annem ve Babam İkinci Dünya Savaşı'ndan önce öldü. Rodos adasının sakinleri olan kız kardeşim ve kayınbiraderi, Hitler'in Nazileri tarafından yakalandı ve öldürüldü. Türkiye'de akraba ya da arkadaşlarım bulunmamaktadır. Doğduğum topraklara olan sevgimden hakikati anlatmak için vicdani görevim dışında, riskin alınmasında hiçbir nedenimin olmadığı açıkça görülmelidir. Ermenilerden kendi liderlerinin iddialarının kanıtlanmasını ve yaptıkları itiraf niteliğindeki açıklamaları talep etmelerini Sayın Senatörleri ve diğer hükümet yetkililerinden bekliyorum. Bu koşullar altında ve yukarıdaki kanıtlara göre, Senatörlerin bu kararı Senato'dan vicdan rahatlığı içinde geçirilebileceklerini düşünemiyorum.

Onların Türkleri veya Türk / Amerikan ilişkilerini incitmek istemediklerini söylemek yeterli değildir. Bu kararı ispat etmeden Senato gündemine alarak, Senatör ve arkadaşları aslında Türkiye'nin çıkarlarına ve Amerika Birleşik Devletleri ile NATO'nun güvenliğine karşı çıkıyorlar.

[Albert J. Amateau](#)

KAYNAKÇALAR:

<http://www.sephardicstudies.org/aa3.html>

<http://www.tallarmeniantale.com/amateau.htm>

